

bevillinger eller med Hensyn til Spørgsmaalet om eventuelt at forbeholde et under kommunalt Tilsyn virkende Selskab fremtidige Bevillinger. Saadanne Kommuneafstemninger har imidlertid efter de foreliggende Oplysninger aldrig været afholdt i Købstæderne, og der synes derfor ikke at være Trang til Opretholdelse af Bestemmelserne herom; man foreslaar derfor, at Bestemmelsen udgaar.

Den anden Gruppe af Tilfælde, for hvilke Beværterloven af 1924 indførte Adgang til Kommuneafstemning, er som bekendt Spørgsmaalene om Udfærdigelse af Beværterbevillinger og af Gæstgiverbevillinger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke paa Landet. Kommuneafstemning vedrørende disse Spørgsmaal har i den forløbne Aarrække siden Ikrafttræden af Beværterloven af 1924 været afholdt i ikke ringe Omfang.

Idet man herom i det væsentlige mener at kunne henvise til den Side 83 ff. aftrykte Afhandling angaaende de i Tidsrummet fra 1925—1935 afholdte Kommuneafstemninger, skal man her alene fremhæve, at der i det paagældende Tidsrum har været afholdt 278 endelige Afstemninger. Det samlede Antal Afstemninger er væsentlig højere, idet der i 123 Tilfælde har maattet afholdes 2 Afstemninger som Følge af, at der ikke ved 1ste Afstemning opnaaedes det i Beværterlovens § 40 forudsatte Flertal. Med Hensyn til Afstemningernes Resultat bemærkes, at 140 af Afstemningerne udviste Flertal for Andragerens Person, medens 115 gav det Resultat, at Bevilling ikke kunde gives til Andrageren¹⁾.

Kommissionen er enedes om at foreslaa, at Adgangen til Afholdelse af Kommuneafstemning paa Landet opretholdes, men man mener derimod ikke, at der er Anledning til at udvide Kommuneafstemningernes Omraade. Kommissionen har ej heller skønnet det fornødent at bibeholde den gældende Regel, hvorefter der altid skal afholdes ny Afstemning, naar Flertallet ved 1ste Afstemning ikke udgør 35 pCt. af Vælgerbefolkningen. En saadan 2den Afstemning medfører et forholdsvis stort og bekosteligt Apparat, der i Virkeligheden ikke kan anses for nødvendigt. Der synes intet afgørende at kunne indvendes mod, at man straks ved 1ste Afstemning lader Udfaldet bero paa almindelig Stemmeferhed — en Afgørelsesmaade, der jo kendes fra en Række andre Tilfælde, hvor en Afgørelse skal træffes. Taget som Helhed skulde Resultatet blive det samme, hvad enten man straks gaar frem efter almindelig Stemmeferhed, eller man først gør det ved en eventuel 2den Afstemning, og Beværterlovens Regel, hvorefter man ved 1ste Afstemning kræver en kvalificeret Majoritet, men derefter, hvis denne ikke opnaas, ved 2den Afstemning dog falder tilbage paa den almindelige Stemmeferhed, maa under alle Omstændigheder synes mindre rimelig. I Overensstemmelse hermed foreslaas det, at der fremtidig kun afholdes een Afstemning, ved hvilken Afgørelsen træffes ved simpel Stemmeferhed.

Medens der indenfor Kommissionen har været fuld Enighed om, at Bestemmelserne om Afholdelse af en eventuel 2den Afstemning bør slettes, har enkelte af Kommissionens Medlemmer været tilbøjelige til at mene, at det vilde være rigtigst at fastsætte, at en Kommuneafstemning overhovedet aldrig er afgørende i saadanne Tilfælde, hvor kun et Faatal af Vælgerne har deltaget i denne, og at Spørgsmaalet, hvis der er en saadan ringe Stemmedeltagelse, bør vises tilbage til Sogneraadets Afgørelse. Man mener saaledes navnlig, at det i de Tilfælde, hvor 35 pCt. af Vælgerne har begæret Kommune-

¹⁾ Af Oversigten Side 89 vil det fremgaa, at der i forskellige Tilfælde ikke som paabudt i Loven har været stemt baade om, hvorvidt Andrageren kan opnaa Bevilling, og om, hvorvidt Bevillingen kan gives til vedkommende Ejendom. Af denne Grund kommer man ikke ved en Sammenlægning af Tallene for de Afstemninger, der viste henholdsvis Flertal for og imod Andrageren, til det endelige Antal Afstemninger.